

Forslag, og altsaa udstemte, hvad der stod i Udstiftet om en vis Frist, saa har Thinget paa den utvetydigste Maade af Verden tilkjendegivet, at en saadan Frist ikke maa sættes. (Hør! Hør!) Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad) har vist nok Ret i, at en saadan Frist alligevel jevnlig sættes, ligesom det ogsaa er utvilsomt, at den tidligere er bleven sat ved Valget i Aalborg. Dette modsiges jeg ikke; men jeg bemærker blot, at Folkethinget ikke tidligere har godkjendt noget Saadant; nogen stikende Godkendelse kan der jo ikke være Tale om, naar der ikke har foreligget nogen Anke bygget derpaa. Det er kun, naar Stemmeforskyllingen er saa ringe, at man kan antage, at en saadan Frist's Meddelelse kan have haft nogen Indflydelse paa Valgets Udfald, at der kan være Anledning til at rette nogen Anke derimod og søge Folkethingets Afgjørelse. Et saadant Tilfælde har ikke foreligget tidligere, og da det nu forekommer første Gang, er der al Grund til at tage lidt stærkt fat derpaa og slaa fast, at man hverken maa anfætte en Frist af et Kvarter, en halv Time eller een Time, eller, kort sagt, nogen som helst Frist, fordi det er i Strid med den udtrykkelige, tydelige Forskrift i Valglovens § 42. Naar vi nu se hen til, om dette, at denne Frist er givet, kan have haft nogen Indflydelse paa Valgets Udfald, saa har jo Formanden for Valgbestyrelsen selv erkjendt, at denne Frist blev givet de tilstedeværende Valgere, og det maa derfor siges at være stemmende med hans egen Opfattelse, naar man søger at drage dem fra, som have stemt i dette Kvarter, men ikke vare tilstede den Gang, da Fristen blev givet. Som naturligt er, er det vanskeligt at foretage en saadan Opgjørelse. Der foreligger i den trykte Betænkning to Forsøg derpaa, et af det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Opgsbro) og et andet af det ærede Mindretal; men, som der allerede er gjort opmærksom paa, er der endel Forskel in mellem de to Opgjørelser, baade med Hensyn til Navnene, Tallene og Resultaterne, og jeg tvivler ikke paa, at hvis jeg havde haft Forhørerne længe nok til, at ogsaa jeg kunde have forsøgt en Opgjørelse, vilde der være fremkommet en tredje Opgjørelse. Jeg maa imidlertid give det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds Ret i, at naar disse Stemmer skulle drages fra, for at det kan blive afgjort, om Valgets Udfald virkelig var blevet uberørt af dette Kvarters Udsættelse, saa er det ikke Nok, at man drager de tvivlsomme Stemmer fra paa begge Sider; men for at Justitsminister Klein kan anses for at være valgt, maa det kræves, at han har et Flertal, selv om Modkandidaten beholder sine tvivlsomme Stemmer. Drager man de tvivlsomme Stemmer fra paa begge Sider, saa bliver der dog Tvivl tilbage om, hvor vidt Klein er valgt; men hvis Stemmeforskjellen er stor nok til, at han er valgt, selv

om man trækker de tvivlsomme Stemmer, som ere tilfaldne ham, fra, medens hans Modpart beholder sine tvivlsomme Stemmer, da, men ogsaa først da, er der Sikkerhed tilstede. Følger man med disse Grundsetninger den Opgjørelse, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds har foretaget, kommer man til det Resultat, at Klein mangler 3 à 4 Stemmer, og følger man det ærede Mindretal, kommer man til det Resultat, at enten staa Stemmerne lige, eller i alt Fald har Klein kun et Flertal paa 1 Stemme, men i en Sag, hvor der er saa megen Tvivl tilstede, er dette for Lidt til at bygge en Godkendelse paa. Vel kunde der spørges, om man ikke netop skulde gaa ud fra, at et Valg er gyldigt, indtil det positivt godtgøres, at en eller anden Feil har haft den Følge, at der er blevet valgt en Anden end den, der ellers vilde være bleven valgt, og jeg har ogsaa selv paa dette Omraade haft en Del Tvivl. Jeg har fra Først af troet, at det dog maaste kunde lade sig gjøre at stadfæste dette Valg, indtil jeg kom i Tanker om en tidligere Forhandling her i Thinget, nemlig om det i 1866 stedfundne Valg paa Skolelærer Jacob Jensen i Mariager. Den daværende Ordfører, som netop var Justitsminister Klein, udtalte sig den Gang om det almindelige Standpunkt, som Folkethinget ved tidligere Leiligheder havde hævdet, naar der var Spørgsmaal om at erkende et Valg for gyldigt eller ugyldigt. De Feil, som vare begaaede den Gang, vare ganske forskellige fra dem, som der her er Spørgsmaal om; der er slet ikke nogen Lighed tilstede i saa Henseende; men det er Ordføreren Kleins Udtalelser om det almindelige Standpunkt, som Folkethinget tidligere har hævdet, og som det ogsaa hævdede den Gang, som jeg lægger overordentlig megen Vægt paa. Jeg skal tillade mig at gjøre det ærede Thing bekendt med disse Udtalelser. Den ærede Ordfører sagde: „Man har hidtil statueret den Regel, at naar det var oplyst, at der ved en Valghandling var begaaet Feil, som vare af den Beskaffenhed, at det maatte anses for tvivlsomt, om Valget ikke havde faaet et andet Udfald, hvis disse Feil ikke vare begaaede, har man her i Thinget sagt: „Der foreligger ikke Sikkerhed for, at den og den er bleven valgt, og det vilde da være at gjøre Uret, ikke blot mod den anden Kandidat — thi det er et udeordnet Spørgsmaal —, men imod den mulige Flertal af Valgerne, om man vilde godkjennde dette Valg.“ Ordføreren gif derefter nærmere ind paa en Undersøgelse af, om man ikke ved at forkaste Valget gjør Uret mod den valgte Kandidat; men han hævdede med stor Styrke, at denne Uret ikke var af nogen som helst Betydning imod den Uret, man begit mod Valgernes Flertal ved at godkjennde et saadant Valg; hvis man nemlig gjorde det, saa vilde man paaripe dem en Repræsentant, som muligvis slet ikke var deres Repræsentant, og som maaste saaledes kunde komme til at sidde her i 3 Aar, og bestandig være